

Ik vind dit een slecht idee. Je kunt hiervoor geen wet maken. Je moet dit individueel bekijken. Je kunt niet zeggen dat een omgangsregeling verplicht is, maar je kunt ook niet stellen dat er onmiddellijk een uithuisplaatsing of contactverbod moet zijn. Zo zwart-wit is het nooit. Omwille van een uitleg die leesbaar is, vervang ik partner in een man en een vrouw in onderstaande uitleg: Stel de man heeft het leven van de vrouw (en dan waarschijnlijk de kinderen ook) tot een hel heeft gemaakt en de vrouw dood ten einde raad haar man. Dan kan het niet zo zijn dat zij een contactverbod moet krijgen. Immers ze heeft in het belang van zichzelf én haar kinderen gehandeld, ondanks dat doodslag/moord niet is toegestaan.

Ik vind deze wetswijziging van het ene uiterste naar het andere uiterste gaan. We hebben het over 14 (!) gevallen per jaar. Dat is geen extreem hoog aantal (ja, ik weet elk geval is er 1 teveel), maar bij dit soort aantallen, kan er echt wel een uitspraak per geval komen. Ik pleit dan ook voor een wetsaanpassing waarbij tussenkomst van de rechter wel gewenst is, maar waarbij niet vaststaat vooraf wat de uitkomst is. Dit moet per geval bekeken worden.

Mijn voorstel is.....tot het achttiende levensjaar omgang geheel verbieden. Daarna is het kind volwassen volgens de wet en mag zelf bij de rechter aangeven wat ze wil.